

Pääsiäisen taru ja todellisuus

Pääsiäinen lähenee ja todennäköisesti media löytää taas jonkun kohujutun Jeesuksesta. Tässä aion kertoa lyhyesti, mikä on tieteellisen tutkimuksen näkökulma pääsiäisajan tapahtumiin. Ensiksi sananen lähteistä. Mediassa rummutetaan milloin minkä evankeliumilöydön puolesta, jossa Juudas oli Jeesuksen kaveri tai Magdaleena Jeesuksen rakastajatar. Tutkimuksessa kaksi tärkeintä evankeliumia ovat n. 70 kirjoitetut Markus ja Q-evankeliumi, joilla molemmilla on ollut jonkinlaisia suullisia tai jopa kirjallisia edeltäjiä. Toinen evankeliumien aalto osuu 90-luvulle (Matteus ja Luukas) ja kolmas 100-110 (Johannes ja Tuomas). Näillä kuudella evankeliumilla on historiallista arvoa ja on hienoa, että neljä niistä löytyy Raamatusta. Lisäksi on kirjoitettu suuri joukko evankeliumeita, mutta ne on lähes poikkeuksetta kirjoitettu väärällä nimellä, eivätkä sisällä mitään uutta historiallista tietoa. Mediassa on kohistu evankeliumeista, joilla ei ole historiallista arvoa, mutta vaiettu Q-evankeliumista.

Viime aikoina erityisesti ateistit ovat propagoineet sitä, että Jeesus ei olisi historiallinen henkilö tai että pääsiäisen tapahtumat olisivat toisinto vanhasta uskonnollisesta myytistä. Tiedeyhteisön (johon kuuluu myös ateisteja, juutalaisia ja muslimeja) 100% näkemyksen mukaan on paljon uskottavampaa selittää kristinuskon synty Jeesuksella kuin salaliitolla mielikuvitushenkilöstä. Edelleen ristiinnaulitseminen ei ole osa mainittuja myyttejä, vaan roomalaisten käytäntö tuhota erilaiset messiaaniset liikkeet. Koska messiaan piti voittaa roomalaiset, eikä tulla heidän ristiinnaulitsemakseen, teloitus todisti väärät messiaat. Ristiinnaulitseminen oli myös hyvin sosiaalisesti leimaava, siksi se oli alussa se vaikein asia omaksua kristinuskossa. Siksi ristiinnaulitsemista ei ole keksitty, vaan se on tosiasia.

Ylönousemususko ei ole tieteen todennettavissa. Se, että ristiinnaulitun messiaan kannattajat lähtivät rohkeasti julistamaan, edellyttää, että jotain tapahtui. Tieteessä tuota tapahtumaa kutsutaan uskontoneutraalisti "ylönousemuskokemukseksi". Kokemuksen tulkintaan vaikutti varmasti kaikki käsillä oleva: itse kokemus, Raamattu, perinne, mutta myös tuon ajan mytologia. Tutkimuksessa luotettavimpana tapahtuneen kuvauksena pidetään 1 Kor 15, jossa äänessä on silminnäkijä ja toisen käden todistaja, Paavali. Käsittelen asiaa pitkäperjantain ja pääsiäispäivän saarnoissani. Tervetuloa kuulemaan.

Petri Kasari
vs. seurakuntapastori
Siikalatvan seurakunta